

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Varijs modis & caussis matrimonia solui.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

quòd etiam sponte, ex mutuo coniugum consensu, vterque potest ingredi in religionem? Vsq̄ adeò multis modis Deus matrimonijs prospexit, vt *insolubilitate* eorum nemo ad animæ suæ exitium obligaretur. Sed multi etiam hîc sua culpa, malunt ægrotare, quàm admittere medicinam.

CAPVT XLIII.

Quinam, & an rectè matrimonium adhuc magis insolubile esse optarent?

Hic vsque de illis locuti sumus, quibus *insolubilitas* est odiosa; nunc etiam aliquid respondendum est ijs, qui mallent ipsam *insolubilitatem*, magis esse insolubilem, & nullo vel casu, vel interitu dirumpi posse. Nam vi diuersa sunt, inter mortales ingenia, ita & diuersa iudicia desideriaque inueniuntur. Quemadmodum igitur alij inausulta optant coniugijs absolui, ita & alij ea vellent perpetuare, quibus coniugia fausta contigerunt. His tam diuersis, immo aduersis, non eadem remedia sunt proponenda. Ambierat, in Saxonia, quidam insignem sponsam; eum fatuus homo interrogauit: *Ecquando tandem eam ducturus esset?* Respondit: *Patienter expectandum esse, donec ea sibi permitteretur.* Subiecit non fatue fatuus: *Ubi eam acquiseris, expectandum quoque erit patienter, donec ab ea denuò absoluaris.* Alijs scilicet præsentia, alijs absentia coniugis est molesta. Illorum igitur medicina est vxoris, horum vita illius. Hæc præsentia multis interrumpitur modis. 1. Iam vir abest domo, jam mulier, vel amore vagandi, vel necessitate negotiorum. 2. Virum itinera, bella, hostes abducunt; & hi sæpe etiam vxorem. 3. Vtrique morbi in causa sunt, vt præsentis, absentes videantur. 4. Quin haud rarò, in ipso demum matrimonio, impedimenta quadam patescunt, ob quæ matrimonium dirimitur. 5. Mors denique certa est omnibus, quæ tantò amarior dinellit coniuges, quantò dulcius vnà vixerunt, vt proinde dici possit: *Siccine se parat amara mors?* Aduertens hæc D. Chrysostomus ait: *Si coniuges concordissimè vixerint, illos inicitur timor, ne mors dirimat coniugium.*

1. Reg. 15. 32.

S. Chryf. lib. de virgin. cap. 53.

coniunctionis voluptatem, quod re ipsa aliquanda fieri est necesse: & consuetudo diuturna disunctionem intolerabilem facit. Si verò antequam vir coniunctiones gustaret, orbatu est coniuge, maiore in luctu erit, & tanquam ex contrarijs causis, parem vtriq; molestiam trahunt. Quid verò commemoranda sunt, qua inter coniugij tempus molesta acciderunt? Diuturna peregrinationes, coniuncta inter eos sollicitudines, morbi, mortes. Hæc è matrimonio fausto infustum faciunt, neque contra ea facile adpromissorem, vadem prædemæ inuenies.

Sunt hæc; sed vel ab hominum culpa, vel à Mundi natura veniunt, vt ostendant, nullis in hac vita delitijs esse perpetuitatem. 1. Qui absunt à coniugibus, vagandi amore, coniuges non diligunt. Itaque culpa sua absunt. Quod si sciat coniugum alter, qui domi manet, gaudere debet, si absit, à quo, aut à qua non diligitur, aut etiam odio habetur. Cùm utique melius sit, procul esse ab inimicis. Quòd si nonnullos amantes negotia vel propria diuellunt, vel dominorum; ciet id quidem nonnunquam gemitus, nonnunquam & lachrymas, sed amorem firmat, desiderio absentium crescente; & gaudium multiplicat, tam diu omnibus votis suspirijsque desiderato domum redeunte. Quod vtrumq; in Penelopa atq; Vlysse suo Homerus demonstrauit. 2. Si non solum negotia quotidiana, verum etiam longiora itinera, bella, hostes ipsi coniugem abducant, vt in memorato Vlysse contigit, tanto maius absentis desiderium excitatur; tanto fides domi castè viuentis illustrior redditur. Quanquam & qui foris, in bello, diutiùs rem strenuè gerit, clarior euadit. Plus enim Respublica debet amari, quàm vxor; & maior est gloria, in bello versari inter tela; quàm domi sedere ad colum, & telas tractare. Quod si & hostes maritum, aut maritam abducant, communis est casus, neque matrimonio proprius. Potest enim & pater à filio, & filius à patre, & quiuis amicus ab amico abduci, hoste prædominante. Non esset humanus status coniugium, si homines ab humanis casibus liberaret. Et si vel maximè coniunx sit bello captus, aut abrepta filia, est spes & modus restitutionis impetrandæ, quemadmodum Chryse Chryseis est restituta. Neque supra